

[Pia Gjellerup]

ren senest skulle have udleveret den post, der har været igennem en postspærring, og som ikke har været vedkommende for boet. Dér har det tidligere af SF været foreslået at gennemføre en 48-timers-regel. Det nævnes af Justitsministeriets udvalg, at det ville være uhensigtsmæssigt at gennemføre en sådan regel.

Men der er faktisk ikke nogen egentlig yderligere argumentation for denne uhensigtsmæssighed, og jeg ser heller ikke nogen argumentation i bemærkningerne til forslaget fra justitsministeren. Derfor vil vi allerede nu varsle, at vi gerne vil se på, om det ikke kunne være hensigtsmæssigt at have en yderste tidsgrænse.

Endelig vil vi gerne have set på de forhold, der gør sig gældende i de tilfælde, hvor skyldneren ikke ønsker at gøre brug af sin mulighed for at overvære åbningen af posten. Vi vil gerne se, om det ikke dér vil være hensigtsmæssigt at have en listeordning, sådan at kurator eller bestyrer af boet er forpligtet til at lave en liste over den post, der har været åbnet, og fremsende denne til skyldneren, sådan at skyldneren umiddelbart kan reagere herpå.

Det vil være et forslag, som skal ses i sammenhæng med en tidsgrænse. En af delene synes vi fra Socialdemokratiets side vil være nødvendig at se på for at sikre også de skyldnere, der ikke har mulighed for eller et præcist ønske om hver dag at overvære en poståbning.

Med de afklaringer, vi kan få herpå i udvalgsarbejdet, ser vi hen til fra Socialdemokratiets side at kunne vedtage lovforslaget inden for en overskuelig tid.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti kan give tilslutning til det foreliggende forslag.

Konkurs er og bliver en ubehagelig situation, hvor skyldneren mister retten til at råde over sine ting. Postspærring er ligeledes et ubehageligt skridt, men det kan ofte være nødvendigt for at sikre, at konkursmassen er den korrekte.

Vi mener, at der i forslaget er fundet en god balance mellem på den ene side hensynet til skyldnerens retssikkerhed, hans person og hans ønske om, at personlig post ikke unødigt tilbageholdes, og på den anden side hensynet til, at en konkurs bliver effektiv og korrekt og ikke unddrages økonomisk relevante oplysninger.

Vi finder, at det er et rigtigt princip, at skyldneren skal have ret til at være til stede, når posten bliver åbnet, og at privat post, der ikke vedrører konkursboets aktiver eller passiver, selvfølgelig udleveres uden ugrundet ophold, således at privat post ikke forsinkes unødigt. Hvis skyldneren er til stede ved åbningen, kan han formentlig få de personlige breve med, når han går.

Vi finder det ligeledes korrekt, at det er skifteretten, der tager stilling til postspærringen i et retsmøde, hvor skyldneren er tilsagt og har lejlighed til at udtale sig, og at postspærringen skal ophæves, så snart betingelserne for den ikke længere er til stede.

Alt i alt et afbalanceret forslag, som vi kan støtte.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt indledningsvis begynde med at sige tak til justitsministeren og tak til de ordførere, der indtil nu har været på talerstolen, for dels fremsættelsen af lovforslaget og dels de pæne bemærkninger om selve forslaget, der, som fru Pia Gjellerup nævnte, oprindeligt er et SF-initiativ. Det er samtidig et eksempel på, at det faktisk godt kan lade sig gøre som oppositionsparti at få noget igennem Folketinget, hvis man arbejder tilstrækkelig længe og tilstrækkelig grundigt med problematikken.

Baggrunden for de to beslutningsforslag, Socialistisk Folkeparti fremsatte i april måned 1989 og genfremsatte i november 1989, var en debat i pressen, og det er også et meget godt eksempel på, hvordan en debat i pressen kan føre til, at man tager initiativer i Folketinget. Det var en debat, som dels en københavnsk advokat og dels den såkaldte Landsforening til Fremme af Retssikkerheden førte. I den forbindelse blev der også rettet henvendelse bl.a. til Socialistisk Folkeparti.

Det er væsentligt, at folk, når de går konkurs, har en klar og entydig retsstilling. Konkursproblemerne er i forvejen ikke nemme at overskue for fallenten. Den usikre retsstilling, der er tale om i øjeblikket med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt brevene bliver åbnet eller ikke åbnet, hvornår de tilsendes fallenten osv., er en situation, man reelt ikke kan være bekendt, når man faktisk på andre områder, nemlig når det drejer sig om folk, der er mistænkt for kriminelle forhold, har ganske anderledes og klare retsregler.